

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție  
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,  
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 11 martie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în privința inculpatului

***Marin Gheorghe XXXXXX.***

*Termenul de examinare,*  
*instanța de fond: 17.05.2019 – 11.03.2019,*  
*instanța de apel: 13.05.2020 – 06.07.2020,*  
*instanța de recurs: 08.09.2020 – 25.11.2020.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 11 martie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, procesul penal privind învinuirea lui Marin Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal a fost încetat, cu liberarea acestuia de răspundere penală pe motivul contribuției active la descoperirea și contracararea infracțiunii, în baza art. 217 alin. (5) Cod penal.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 5040 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Marin G., acționând cu scopul punerii în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare, a săvârșit acțiuni prejudiciabile de circulație ilicită a drogurilor, manifestată prin procurarea lor din diferite surse și comercializarea către alte persoane, începând cu o perioadă nedeterminată de timp.

Astfel, la 04 iunie 2018, aproximativ la ora 19.30, Marin G., aflându-se pe str. Hristo Botev, mun. Chișinău, a comercializat contra sumei de 900 de lei către investigatorul sub acoperire cu date cifrate Istrati Vasile, 3 comprimate care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2599 din 15.06.2018, reprezintă substanță psihotropă MDMA în cantitate de 1,170 gr.

La 03 iulie 2018, aproximativ la ora 21.00, pe str. Hristo Botev, mun. Chișinău, Marin G. a fost reținut în flagrant delict în momentul în care a primit de la investigatorul sub acoperire cu date cifrate Istrati Vasile 1050 de lei pentru 3 comprimate MDMA, iar în rezultatul percheziției efectuate de reprezentantul organului de urmărire penală, din automobilul de model „WV Golf” cu n.î. XXXXXX din posesia lui Marin G., au fost depistate și ridicate: 8 comprimate care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1 -R-5740 din 01.02.2019 conțin substanța psihotropă MDMA în cantitate totală de 3,387 gr., pe care Marin G. o păstra cu scop de înstrăinare către alte persoane.

Totodată, la 03 iulie 2017, ora 21.30 de la domiciliul lui Marin G. de pe adresa XXXXXX, XXXXXX XXX, XXX, au fost ridicate comprimate care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-14.09.2018, conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate totală de 10,157 gr., pe care Marin G. le păstra cu scop de înstrăinare către alte persoane. Cantitatea totală a substanței psihotrope MDMA pusă în circulație de Marin G. în circumstanțele indicate supra este de 14,714 gr. Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cantitatea de MDMA ce depășește 5 gr., constituie cantități deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut integral vina în săvârșirea faptei indicată în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Dat fiind că aceste probe pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, prin procurarea, păstrarea, transportarea ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța a statuat că, apărarea a înaintat o cerere privind liberarea de răspundere penală a inculpatului în legătură cu existența temeiurilor de încetare a procesului penal și liberare de răspundere penală în baza art. 217 alin. (5) Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, în conformitate cu art. 217 alin. (5) Cod penal, persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217<sup>1</sup> **este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor**, etnobotanicelor sau analogii acestora, după caz, **prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii**, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Sub acest aspect, este stabilit că, potrivit răspunsului procurorului Octavian Pavlovschi, din 13.12.2019: „*la faza de urmărire penală Marin Gheorghe a colaborat cu organul de urmărire penală, și anume, a indicat sursa de procurare a drogurilor, prin aceasta contribuind activ la descoperirea altor participanți la infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari. Astfel, Marin Gheorghe a făcut declarații din care rezultă că comprimatele MDMA comercializate le-a obținut de la o persoană cu nume Mircea, începând cu sfârșitul lunii mai 2018. În rezultatul verificării declarațiilor lui Marin Gheorghe, a fost documentată persoana denunțată care a fost reținută la data de 04 iulie 2018, în momentul în care intenționa să comercializeze către o altă persoană 96 comprimate întregi și 7 fragmente de comprimate care, conform Raportului de expertiză judiciară nr.34/12/1-4125 din 14.09.2018 conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate de 44,651 gr., ce constituie proporții deosebit de mari. În rezultatul percheziției efectuate la 04.07.2018 ora 19.30, la domiciliul persoanei denunțate au fost depistate și ridicate 543 de comprimate, fragmente de comprimate și pulbere de culoare oranj care, conform Raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1- R-4127 din 17.09.2018 conțin substanță psihotropă MDMA în cantitate de 248,524 gr., ce constituie proporții deosebit de mari, care erau deținute de către persoana denunțată cu scop de comercializare către alte persoane. În rezultat, în privința persoanei denunțate a fost pornită urmărirea penală în baza elementelor componentei infracțiunii prevăzută la art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal, iar cauza penală în privința acestuia a fost expediată cu rechizitoriu în instanța de judecată. În cauza respectivă, Marin Gheorghe are calitatea de martor”.*

Deci, sunt întrunite condițiile de aplicare a art. 217 alin. (5) Cod penal, fiind stabilit cu certitudine că ***inculpatul a colaborat activ cu organul de urmărire penală, a indicat sursa de procurare a substanțelor narcotice, a comunicat numele persoanei de la care a procurat drogurile***, fapt reținut atât în cadrul declarațiilor date în ședință de judecată, cât și în răspunsul la interpelare de către procuror, ***contribuind astfel activ la descoperirea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor***.

Prin urmare, inculpatul urmează fi liberat de răspundere penală aplicând în privința acestuia prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal.

În același timp, afirmația procurorului că contribuirea activă la descoperirea infracțiunii constituie o circumstanță atenuantă conform art. 76 lit. f) Cod penal și nu reprezintă temei de liberare de răspundere penală, este nefondată, ori, art. 217 alin. (5) Cod penal reprezintă norma specială în raport cu norma prevăzută la art. 76 Cod penal, iar conform art. 116 Cod penal, în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială.

Totodată, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare.

Astfel, în prezenta cauză a fost efectuat Raportul de expertiză judiciară nr. nr. 34/12/1-R-2599 din 15.06.2018, Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4126 din 14.09.2018 și Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-5740 din 01.02.2019, fiind suportate cheltuieli judiciare în cuantum de 5040 lei.

Conform prevederilor legale relevante, plata cheltuielilor judiciare urmează a fi pusă în sarcina inculpatului care a recunoscut că a comis o infracțiune, vina fiindu-i dovedită, ori, efectuarea expertizei care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Prin urmare, cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 5040 lei, este întemeiată.

**3.** Procurorul adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Râșcani, Octavian Pavlovschi, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea drogurilor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a invocat că, inculpatul nu s-a prezentat benevol la organul de urmărire penală cu scopul demascării acțiunilor ilegale ale persoanelor care se ocupă cu circulația ilegală a drogurilor.

Ori, din materialele cauzei penale rezultă că până a fi reținut, inculpatul a fost documentat o perioadă de timp, fiind dispuse mai multe măsuri speciale de investigație și acțiuni de urmărire penală în vederea fixării acțiunilor prejudiciabile ale acestuia.

În rezultatul efectuării acestor măsuri și acțiuni, a fost reținut în flagrant delict, iar în cadrul percheziției automobilului inculpatului și a domiciliului acestuia, au fost depistate droguri în cantități deosebit de mari, deținute ilegal, cu scopul de înstrăinare.

Doar după efectuarea acestor acțiuni, precum și reținerea inculpatului, acesta a recunoscut vinovăția și a comunicat organului de urmărire penală toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii.

Deoarece acțiunile inculpatului au fost documentate o perioadă de timp, prin probele depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor, organul de urmărire penală urma să stabilească sursa de procurare a drogurilor și persoanele cărora acestea au fost distribuite.

Totodată, instanța de fond urma să ia în considerare pericolul social al acțiunilor săvârșite de inculpat, impactul social negativ al infracțiunii comise, mai ales asupra populației tinere, precum și faptul că prin soluția instanței de judecată de a-1 libera de răspundere penală pe infractor, de fapt, este încurajat doar climatul infracțional, or, atare situație, ar putea fi percepută de societate ca un semnal că astfel de fapte ar putea rămâne nepedepsite, or, în caz de demascare a activității criminale, infractorul, în pofida consecințelor negative ale activității prejudiciabile, ar rămâne nepedepsit datorită recunoașterii vinei și indicării sursei de unde a procurat drogurile puse în circulație prin înstrăinare.

**4.** Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal, ca circulația ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, transportarea

ilegală a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare, înstrăinarea drogurilor, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Totodată, prima instanță corect a încetat procesul penal în privința inculpatului în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal, liberându-l de răspundere penală, în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal.

Ori, soluția instanței de fond este justificată și legală, la caz fiind întrunite condițiile de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal în privința inculpatului, fiind constatat că acesta în cadrul urmăririi penale, pe lângă faptul că a recunoscut integral vinovăția, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, a indicat sursa de procurare a substanțelor narcotice și a comunicat numele persoanei de la care a achiziționat substanță interzisă și anume în urma acestei informații, de către organul de urmărire penală a fost reținută altă persoană care comercializa substanțe narcotice, cu scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari, fapt confirmat prin răspunsul acuzatorului de stat

Potrivit art. 217 alin. (5) Cod penal, persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217<sup>1</sup> este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

În același timp, sunt neîntemeiate afirmațiile acuzării că inculpatul nu s-a prezentat benevol la organul de urmărire penală cu scopul demascării acțiunilor ilegale ale persoanelor care se ocupă cu circulația ilegală a drogurilor, considerând că acesta nu întrunește condițiile de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, fiind stabilit că, deși, inculpatul a recunoscut vina integral, doar după ce a fost reținut de organul de urmărire penală, anume în urma declarațiilor și informației acestuia, organul de urmărire penală a reținut altă persoană, căreia i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217<sup>1</sup> alin. (4) lit. d) Cod penal, cauza penală fiind expediată în instanța de judecată, în care inculpatul are calitate de martor. Ori, colaborarea inculpatului cu organul de urmărire penală, nu constă doar în faptul de a recunoaște circumstanțele de fapt incriminate.

**5.** Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanța de apel a omis că potrivit procesului-verbal de percheziție din 03.07.2018, a fost efectuată percheziția în automobilul de model „WV Golf”, aflat în posesia persoanei identificate de organul de urmărire penală și în care, la momentul reținerii, se afla inculpatul și investigatorul sub acoperire, au fost depistate și ridicate 8 comprimate care conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 3,387 gr., pe care inculpatul o păstra cu scop de înstrăinare altor persoane.

Tot la 03.07.2018, de la domiciliul inculpatului au fost ridicate comprimate care conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 10, 157 gr., pe care acesta le

păstra cu scop de înstrăinare altor persoane, iar cantitatea totală a substanței psihotrope MDMA constituie 14,714 gr.

Astfel, substanțele depistate nu au fost predate la inițiativa inculpatului, ci au fost ridicate în cadrul acțiunilor procesuale de reținere.

Aceste circumstanțe dovedesc că inculpatul nu intenționa de a colabora cu organul de urmărire penală din proprie inițiativă și a fost forțat, sub presiunea împrejurărilor în care a fost implicat, să accepte antrenarea în acțiunile procesuale ulterioare doar cu scopul de a-și atenua eventuala situație și pentru a nu fi pedepsit pentru faptele comise.

În acest context, sunt relevante și declarațiile inculpatului că *la domiciliul său are încă 22 bucăți de extazy*, care demonstrează că acesta a avut suficient timp pentru a preda substanța narcotică organelor de drept și a întreprinde acțiuni de contribuire activă la descoperirea infracțiunii și contracararea acestor infracțiuni, acțiuni care nu au fost realizate benevol de către inculpat în perioada de timp disponibilă.

Ori, caracterul benevol se exprimă prin absența unei situații în care persoana se vede nevoită să predea substanțele interzise reprezentanților organelor de drept, deoarece acestea vor fi confiscate.

Dimpotrivă, inculpatul a avut posibilitatea reală de a le deține și de a dispune de ele în continuare, însă nu le-a predat benevol. În același timp, nu contreză din ce motive a hotărât persoana să predea mijloacele narcotice, din proprie inițiativă la sugestia cuiva.

Prin urmare, în cazul reținerii persoanei și a desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea substanțelor interzise, predarea acestora la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară aceste acțiuni, nu poate servi drept temei de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Pe lângă aceasta, adresarea benevolă a persoanei la o instituție medicală pentru a i se acorda asistența medicală în legătură cu consumul de substanțe interzise poate servi ca temei de scutire de răspundere penală pentru procurarea, păstrarea, transportarea și expedierea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor consumate doar în cazul în care această adresare este determinată de intenția persoanei de a se trata și nu este legată de faptul demascării ei, iar în speță, substanța narcotică a fost ridicată de la inculpat în rezultatul percheziției efectuate în automobilul acestuia și la domiciliul lui.

Mai mult, creșterea culminantă a infracțiunilor legate de traficul ilicit de substanțe narcotice își are cauzele în combaterea ineficace a acestui fenomen.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

**6.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

**În primul rând**, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, care prevede temeiurile că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența că instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al acuzării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

**În al doilea rând**, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încetarea procesului penal în privința inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în special ale art. 217 alin. (5) Cod penal, care prescrie clar că persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217<sup>1</sup> ***este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor***, etnobotanicilor sau analogii acestora, după caz, ***prin*** autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicilor

sau analogii acestora, **indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii**, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune.

Ori, instanțele au statuat că inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală nu pentru toate condițiile invocate în art. 217 alin. (5) Cod penal, dar doar pentru că **a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, indicarea sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii**. Aceste acțiuni precise ale inculpatului nu sunt condiționate, sub nicio formă, de circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care lipsește cu desăvârșire o critică argumentată în raport cu împrejurările concrete, enunțate supra, pe care și-au fondat instanțele decizia de încetare a procesului penal, inclusiv în raport cu răspunsului procurorului Octavian Pavlovschi, din 13.12.2019 că: „**la faza de urmărire penală Marin Gheorghe a colaborat cu organul de urmărire penală, și anume, a indicat sursa de procurare a drogurilor, prin aceasta contribuind activ la descoperirea altor participanți la infracțiunea de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari. Astfel, Marin Gheorghe a făcut declarații din care rezultă că...**” .

Totodată, soluția instanțelor de fond și de apel coroborează și cu jurisprudența națională, conform căreia instanțele de judecată urmează să țină seama că, în baza art. 217 alin. (5) Cod penal, liberarea de răspundere penală pentru infracțiunile prevăzute la art.217<sup>1</sup> Cod penal este posibilă în cazul în care există acțiunile active ale persoanei care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor legate de circulația drogurilor prin autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii (*Hotărârea Plenului CSJ al RM nr. 2 din 26.12.2011 Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora și a precursorilor. pct. 12*)

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în încetării procesului penal în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost

puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel. Însă, argumentele specificate în recursul ordinar că: *„potrivit procesului-verbal de percheziție din 03.07.2018, ora 21.00, a fost efectuată percheziția în automobilul de model „WV Golf”, aflat în posesia persoanei identificate de organul de urmărire penală și în care, la momentul reținerii, se afla inculpatul și investigatorul sub acoperire, au fost depistate și ridicate 8 comprimate care conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 3,387 gr., pe care inculpatul o păstra cu scop de înstrăinare altor persoane. Totodată, la 03.07.2018, ora 21.30 de la domiciliul inculpatului au fost ridicate comprimate care conțin substanță psihotropă MDMA, în cantitate totală de 10, 157 gr., pe care acesta le păstra cu scop de înstrăinare altor persoane, iar cantitatea totală a substanței psihotrope MDMA constituie 14,714 gr. Astfel, actul procesual demonstrează modul în care au fost documentate acțiunile ilegale ale inculpatului și dovedește că substanțele depistate la acesta nu au fost predate la inițiativa inculpatului, ci au fost ridicate în cadrul acțiunilor procesuale de reținere. Aceste circumstanțe dovedesc că inculpatul nu intenționa de a colabora cu organul de urmărire penală din proprie inițiativă și a fost forțat, sub presiunea împrejurărilor în care a fost implicat, să accepte antrenarea în acțiunile procesuale ulterioare doar cu scopul de a-și atenua eventuala situație și pentru a nu fi pedepsit pentru faptele comise. În acest context, sunt relevante și declarațiile inculpatului că la domiciliul său are încă 22 bucăți de extazy, care demonstrează că acesta a avut suficient timp pentru a preda substanța narcotică organelor de drept și a întreprinde acțiuni de contribuire activă la descoperirea infracțiunii și contracararea acestor infracțiuni, acțiuni care nu au fost realizate benevol de către inculpat în perioada de timp disponibilă. Ori, caracterul benevol se exprimă prin absența unei situații în care persoana se vede nevoită să predea substanțele interzise reprezentanților organelor de drept, deoarece acestea vor fi confiscate. Dimpotrivă, inculpatul a avut posibilitatea reală de a le deține și de a dispune de ele în continuare, însă nu le-a predat benevol. În același timp, nu contreză din ce motive a hotărât persoana să predea mijloacele narcotice, din proprie inițiativă la sugestia cuiva. Prin urmare, în cazul reținerii persoanei și a desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea substanțelor interzise, predarea acestora la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară aceste acțiuni, nu poate servi drept temei de aplicare a prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal. Pe lângă aceasta, adresarea benevolă a persoanei la o instituție medicală pentru a i se acorda asistența medicală în legătură cu consumul de substanțe interzise poate servi ca temei de scutire de răspundere penală pentru procurarea, păstrarea, transportarea și expedierea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor consumate doar în cazul în care această adresare este determinată de intenția persoanei de a se trata și nu este legată de faptul demascării ei, iar în speță, substanța narcotică a fost ridicată de la inculpat în rezultatul percheziției efectuate în automobilul acestuia și la domiciliul lui”, nu au fost invocate și în apel, deci nu au niciun suport legal (pct. 3., 5. din decizie).*

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile

contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

### **D E C I D E :**

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 11 martie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2020, în privința inculpatului Marin Gheorghe XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 decembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun